

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.35/2026/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2026. évi június hó 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a testi sértés bűntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 5.B.125/2025/17. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2026. február 12-án kihirdetett 5.B.125/2025/17. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntette miatt 4 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg. Elrendelte a Szekszárdi Járásbíróság 15.Bpk.340/2023/4. számú végzésével kiszabott 1 év 6 hónap börtönfokozatú szabadságvesztés végrehajtását is. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését a törvény egyéb útjára utasította. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére: a büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítéséért fellebbezett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az ügyészségi fellebbezést fenntartva a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítására, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

- [4] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában kizárólag a joghátrány enyhítése érdekében kifejtett indokait adta elő.

[5] **II.**

- [6] A másodfokú bíróság a kölcsönösen bejelentett fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint, hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [7] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak találta, mely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott teljes, illetve részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz; az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [8] Szükséges azonban az elsőfokú bíróság határozatának kijavítása. A [14] bekezdés – nyilvánvalóan elírás miatt – helytelenül tartalmazza az elkövetés idejét, amely helyesen 2024.
- [9] A fenti kijavítással a tényállás a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[10] **III.**

- [11] Az elsőfokú bíróság az eljárása során a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit betartotta. A másodfokú bíróság nem észlelt olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; az elsőfokú bíróság ítéletét így nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [12] A törvényszék a bizonyítási eljárást olyan körülményekkel és részletességgel folytatta le, amelyből az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő kérdéseiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről határozatában meggyőző érveléssel adott számot, így indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [13] Az e körben kifejtett érveivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, így – figyelemmel a bejelentett jogorvoslati kérelmek tartalmára is – mindössze a következőket tartotta szükségesnek kiemelni.
- [14] Az elsőfokú bíróság a vádlotti védekezést helyes tartalommal rögzítette az ítéletében; ennek során helytállóan fejtette ki, hogy a vádlott a sértett bántalmazását csak igen kis részben ismerte el, annyiban, hogy egy alkalommal ellökte a sértettet, majd azt követően oldaltájon

ütést mért rá, amitől a földre esett. Az ezt meghaladó bántalmazást azonban következetesen tagadta. Ezzel szemben az utolsó szó jogán akként nyilatkozott, hogy a magatartását megbánta, és a sértettel kölcsönösen megbocsátottak egymásnak.

- [15] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a sértett nyomozás során, valamint a későbbiek során is azonos tartalmú vallomást tett, melynek központi elemét – mely szerint őt a vádlott bántalmazta kizárólagosan – az eljárás során mindvégig következetesen fenntartotta.
- [16] Ennek a lényege pedig az volt, hogy a vádlott őt az ellökése után több alkalommal ököllel megütötte, illetve megrúgta az arcán, valamint a mellkasa több részén is.
- [17] A fentiek szerint tehát helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott és a sértett vallomásai között ellentét feszül. Ezt pedig a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megfelelően oldotta fel.
- [18] A vádlott védekezését cáfolja az objektív bizonyítéknak minősíthető igazságügyi orvosszakértői vélemény, mely kategorikusan kizárta, hogy a sértett sérülései eleséstől származtak volna. Ezzel szemben a szakértő szerint kifejezetten nagy erejű ütésektől, illetve rúgásoktól (tehát tetteles bántalmazástól) származnak a sértetti sérülések.
- [19] Ezt meghaladóan a sértett vallomását támasztotta alá a vádlott által a hatóság rendelkezésére bocsátott hangfelvétel tartalma is, mely azt igazolta, hogy a vádlott lépett fel támadólag a sértettel szemben minden elfogadható magyarázat nélkül, aki a vádlotti ingatlanra történő engedély nélküli bejutás miatt több alkalommal is bocsánatot kért, és a vádlott ennek ellenére bántalmazta kitartóan.
- [20] Mindezek alapján pedig megalapozottan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a sértett sérülései a vádlott bántalmazásából erednek.

[21] **IV.**

- [22] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [23] Következésképpen az ezt sérelmező jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.
- [24] Helytállóan került sor a vádlott cselekményének minősítésére is, az mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [25] A minősítés helyességére figyelemmel a törvényszék helytállóan rögzítette a bűncselekmény büntetési tételét és annak a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középmértékét is.
- [26] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket nagyobbreszt helyesen tárta fel és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [27] E körben csupán azt volt szükséges megjegyezni, hogy a vádlott terhére a büntetett előéletét kellett helyesen figyelembe venni, melynek nyomatékát a speciális bűnisméltői mivolta, illetve az a tény adja, hogy a bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el. A fentieken túlmenően a sértett kitartó, brutális bántalmazását a vádlott útonálló, garázda módon valósította meg, mely szintén a terhére értékelendő.
- [28] Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokozottabb, hiszen az sem tartotta vissza az újabb szándékos bűncselekmény elkövetésétől, hogy az előzőleg kiszabott és végrehajtásban felfüggesztett szabadságvesztés utólagos elrendelésének lehetősége is fennállt.

- [29] Mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrány szükséges és egyben elégséges is a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez; a visszaesőnek nem minősülő, speciális bűnismétlő vádlottal szemben ekként a 4 év 6 hónap szabadságvesztés, illetve 5 év közügyektől eltiltás büntetések súlyosítására, illetve enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.
- [30] Következésképpen az ügyészség által a büntetés súlyosítását célzó, míg a vádlott és a védő részéről a joghátrány enyhítése végett előterjesztett fellebbezések sem voltak megalapozottak.
- [31] Az elsőfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésével, a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasításával, a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos – rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.
- [32] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdés alapján megtartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

P é c s, 2026. június 10.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 5.B.125/2025/17. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.35/2026/6. számú végzése folytán a 2026. évi június hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke